

Sebastiano Serlio je jeden z nejvýznamnějších teoretiků architektury renesance, bývá také označován za prvního teoretika manýrismu v architektuře. Diplomová práce se zabývá nejprve Serliovým předchůdcem, starověkým teoretikem architektury Vitruviem, a poukazuje na Vitruviovy významné myšlenky, zvláště ty, které nejvíce ovlivnily dílo Sebastiana Serlia. Dále je pojednáno o Serliově životě, jeho důležitých životních momentech jak během jeho pobytu v rodné Itálii, tak později ve Francii. Serliovým největším počinem na poli architektury je jeho teoretické dílo- spis o architektuře, který byl postupně vydáván po svazcích. Serliův přínos tkví ve formulaci pěti architektonických řádů, dále v umění oslovit čtenáře, v jazykové úrovni přístupné širokému okruhu čtenářů a dobré přehlednosti výkladu. Zmíněnou literární charakteristiku má také Libro estraordinario (neboli "Mimořádná kniha", "Kniha mimo pořadí"), kterému je v diplomové práci věnována zvláštní pozornost. Libro estraordinario je celé zaměřeno na jediný architektonický prvek: portál. Je rozděleno na dvě části: „Porte rustiche“ a „Porte dilicate“, každému z portálů je věnováno vyobrazení a jeho popis, je tedy pojato jako jakýsi vzorník. Serliovy spisy se staly inspirací pro další architekty, mimo jiné i ty působící v Praze. Na zkoumaných pražských portálech lze vysledovat inspiraci ze Serliových knih a jejich ilustrací.